

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΗΜΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΑΝΙΔΑΣ

'Εγκριμένον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ 'Αργυροῦ Μεταλλίου τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 'Ετησία δραχμὲς 100. 'Εξά-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνν δραχ. 30.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50.
'Αμερικῆς δολλάρια 3.—'Αγγλίας καὶ ὧλων ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
'Εξάμνηνοι καὶ Τρίμνηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

'Αρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδῆποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

'Οδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 46ος

'Αθήναι, 8 'Ιουλίου 1939

'Ετος 61ον.—'Αριθ. 32

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ RUDYARD KIPLING

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Αὐτὸ τὸ ἀκριβῶς τὸν ἔρριξε ἔ-
ξω. Αὐτὸ τὸν ἔκανε νὰ θυμηθῇ τὸ
Τζώνσταουν καὶ τὸν 'Ιακῶδ Μπίλ-
λερ κι' ἔνα σωρὸ ἄλλα πράγματα.
Λοιπὸν γιὰ νὰ παρηγορήσῃ τὸν γέρο
'Ολλεὺ κρατήθηκε γιὰ λίγο στὸν ἀ-
φρὸ. 'Υστερα, ἐπειδὴ ἦταν πολὺ ἀ-
δύνατος, ἄφησε τὰ νερά νὰ μποῦνε
πάλι μέσα, ὥσπου ξαναβούλιαξε κι'
ἔφτασε πάλι στὸν πάτο. 'Ἐτσι τὸ κα-
ταλαβαίνω ἐγὼ τὸ πρᾶγμα.

'Ολοι παραδέχθηκαν
πὼς ἦταν ἔτσι ἀκριβῶς ὅ-
πως τὰ ἔλεγε ὁ Ντίσκο.

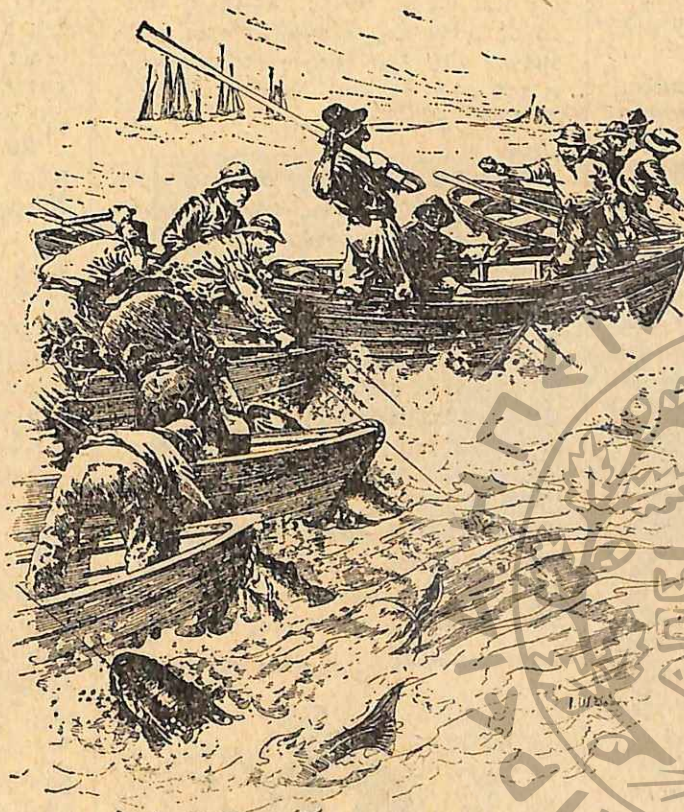
— Φαντάσου τί θὰ γι-
νόταν ὁ Σάλτερς, εἶπε ὁ
Μεγάλος Τζάκ, ἂν ὁ Πέν
ἔμενε 'Ιακῶδ Μπόλλερ,
γιὰ πάντα. Εἶδατε τὰ μου-
τρα του ὅταν ὁ Πέν ρώ-
τησε σὲ τίνας βάρους ζοῦσε
τόσον καιρὸ; 'Ε, Σάλ-
τερς, πὼς τὰ πάει;

— Κοιμάται, κοιμάται
βαθειά. Τὸν ἔβαλα στὸ
κρεβάτι σὺν μικρὸ παιδί,
εἶπε ὁ Σάλτερς πηγαί-
νοντας στὴν πρύμη μὲ τίς
μύτες τῶν ποδιῶν. Μὴν κά-
νουμε μεγάλη φασαρία, ὥσ-
που νὰ ξυπνήσῃ. Εἶχατε
ξαναῖδῃ ποτέ σας τέτοια
δύναμη σὲ προσευχή;
Τὸ δὶχως ἄλλο αὐτὸς ἔ-
κανε νὰ δώσῃ πίσω ἢ
θάλασσα τὸν μικρὸν 'Ολ-
λεῦ. Εἶναι ἡ πεποίθησή
μου. 'Ο 'Ιάσων παρακα-
μάρωνε τὸ γιό του κι' ἐγὼ
πάντοτε τὸ ἔλεγα πὼς ὁ
Θεὸς θὰ τὸν τιμωροῦσε
ποῦ προσκυνοῦσε τέτοια
μάταια εἰδῶλα.

— 'Υπάρχουν κι' ἄλλοι ἀνόητοι
σὺν τὸν 'Ολλεῦ, εἶπε ὁ Ντίσκο.

— Αὐτὸ εἶναι ἄλλο πρᾶγμα, ἀ-
πάντησε ὁ Σάλτερς βιαστικά. 'Ο Πέν
δὲν στέκει καλὰ ἀπάνω στὸ νερὸ κι'
ἐγὼ κάνω ὅ,τι πρέπει νὰ κάνῃ κάθε
χριστιανὸς γιὰ τὸν ἀδελφὸ του.

Τρεῖς ὥρες ἐπερίμεναν οἱ πεινα-
σμένοι ναυτικοὶ χωρὶς νὰ κουνηθοῦν
ἀπὸ τίς θέσεις τους, ὥσπου παρουσιά-
στηκε ὁ Πέν. Τὸ πρόσωπό του εἶχε
πάρει πάλι τὴ συνθησιμένη του ἐκ-

«Ἦταν ἓνα φοβερὸ ἀνακάτωμα ἀπὸ βάρκες, ἀνθρώπους,
δίχτυα καὶ ψάρια».

φραση καὶ δὲν θυμόταν πιά τίποτε.
Τοὺς εἶπε ὅτι τοῦ φάνηκε σὺν νὰ
εἶδε κάποιο ὄνειρο. 'Υστερα τοὺς ρώ-
τησε γιὰτί ἦσαν τόσο λιγομίλητοι, μὰ
δὲν μπόρεσαν νὰ τοῦ ποῦν τὸν λόγο.

'Ο Ντίσκο ξεθέωσε στὴ δουλειὰ
ὅλο του τὸ πλήρωμα κατὰ τίς ἐπόμε-
νες τρεῖς-τέσσερις ἡμέρες καὶ ὅποτε
ἦταν ἀσχημος ὁ καιρὸς καὶ δὲν μπο-
ροῦσαν νὰ βγοῦνε ἔξω, τοὺς κατέδα-
ξε στὸ ἀμπάρι γιὰ νὰ συγυρῶσιν τίς
προμήθειες τοῦ καραβιοῦ, περιορίζον-
τάς τες σὲ μικρότερο χωρὸ γιὰ νὰ
μείνῃ ἐλεύθερο τ' ἀμπάρι γιὰ τὸ ψά-
ρι. Καὶ ὁ Ντίσκο ἔδειξε πὼς εἶναι
δλόκληρη τέχνη νὰ ξέρῃς νὰ στοι-
βάξῃς τὸ φορτίο κατὰ τέ-
τοιον τρόπο ὥστε νὰ ἔχῃ
ἡ γολέττα τὴν καλὺτερη
ἰσορροπία. 'Ἐτσι δούλε-
ψαν ἔλοι χωρὶς νὰ μπο-
ροῦν νὰ πάρουν ἀναπνοή
ὥς που συνήλθαν κάπως
καὶ ὁ Μεγάλος Τζάκ χάρ-
δεψε τὸν Χάρβεϋ μὲ τὴν
ἄκρη τοῦ σκοινιοῦ του,
γιὰτί καθὼς ἔλεγε «φαι-
νόταν μελαγχολικὸς σὺν
ἄρρωστος γάτος γιὰ πράγ-
ματα ποῦ δὲν μπορούσε
νὰ τὰ ἐμποδίσῃ». Τὸ μυα-
λὸ τοῦ Χάρβεϋ δούλεψε
πολὺ ὅλες αὐτὲς τίς θλι-
βερεῖς ἡμέρες μετεβίβασε
τίς σκέψεις του στὸν Ντάν
καὶ ὁ Ντάν συμφώνησε
μαζί του, ἀκόμη καὶ γιὰ
νὰ ζητήσῃ τηγανίτες, ἀν-
τι νὰ τίς βουτήξῃ κρυφά.
Μιὰ βδομάδα ἔμως
ἀργότερα οἱ δύο τοὺς
κόντεψαν νὰ βουλιάξουν
τὴν ψαρδόβαρκά τους, κα-
θὼς προσπαθοῦσαν νὰ
μαχαιρώσουν ἓνα σκυλό-
φαρο μὲ μιὰ ξιφολόγη
δεμένη σ' ἓνα μπαστοῦνι.
Τὸ θαλασσινὸ τέρας τρι-

θόταν στα πλευρά της βάρκας περιμένοντας έναν καλόν μεζέ και μόνο χάρις στην επέμβαση της Θείας Προνοίας βγήκαν κι' οι τρεις τους ζωντανά απ' αυτή την περιπέτεια.

Τέλος, αφού έπαιξαν αρκετές ημέρες την τυφλομύγα μέσα στην έμψηλη, ήρθε ένα πρωί, που ο Ντίσκο τους έφώναξε από πάνω από το κάστρο :

— Παλληκάρια μου, έτοιμασθήτε. Φθάσαμε στην πολιτεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Όσο ζή ο Χάρβεϋ δεν θά ξεχάση ποτέ του αυτό το θέαμα. 'Ο ήλιος, που είχαν να τον ίδουν μια έβδομάδα, βρισκόταν άκριθως πάνω από τον όριζοντα και το κόκκινό του φως έρχόταν κι' έπεφτε ξυπό: επάνω στα πανιά των καραβιών, που σχημάτιζαν τρεις στολισμένους άγκυροβολημένους — έναν κατά τα βορεινά, ένα κατά τή, δύση κι' έναν κατά το νοτιό. Θά ήταν πάνω από εκατό καράβια, σέ τι σκαρί είναι δυνατόν να φαντασθή κανείς, με μια γαλλική φρεγάδα με τετράγωνα πανιά κάτω στο βάθος. Όλα έκαναν χαιρετούρες και υποκλίσεις το ένα στο άλλο. Κάθε καράβι ήταν περιτριγυρισμένο από τις φαρόβαρκες του και οι αντίλαλοι από τις φωνές, το τρίξιμο που έκαναν τα σκοινιά και τα βίντοια, το πλατάγμα των κουπιών, άκούγονταν μίλια μακριά.

Τα πανιά έπαιρναν μύρια χρώματα καθώς έψήλωνε ο ήλιος: από μαύρα γίνονταν σταχτιά και τέλος κάτασπρα: και τα καράβια ξερόδαιναν μέσα από την όμιχλη δλο και περισσότερο.

Οι φαρόβαρκες μαζεύονταν σέ ομάδες, χωρίζονταν, συγκεντρώνονταν και πάλι και ξανά σκόρπιζαν ακολουθώντας την ίδια κατεύθυνση, ενώ οι άνθρωποι φώναζαν ο ένας τον άλλον, σφύριζαν με τα χείλη τους ή με φυσικόνικες, τραγουδούσαν, και το νερό διαστίζόταν έδω κι' εκεί με τα σκουπίδια που πετούσαν από το κατάρωμα.

— Αλήθεια είναι πολιτεία, είπε ο Χάρβεϋ, ο Ντίσκο είχε δίκιο. Είναι πολιτεία σωστή.

— Έχω ιδεί κι' άλλες μικρότερες, είπε ο Ντίσκο. Έδω θά είναι μαζεμένοι καμιά χιλιάδα άνθρωποι. Και νά, εκεί πέρα είναι ή Παρθένος.

Κι' έδειξε με το δάκτυλο στή μέση της θάλασσας ένα κομμάτι πρασινωπό, όπου δεν φαινόταν ούτε καράβι ούτε φαρόβαρκα.

Τό Έδω είμαστε τράβηξε προς

τα καράβια που ήταν άγκυροβολημένα στα βορεινά. 'Ο Ντίσκο χαιρετούσε με το χέρι του τον ένα φίλο ύστερα απ' τον άλλον και έρριξε την άγκυρα σύμφωνα με την αυστηρότερη ναυτική έθιμοτυπία.

Τα φαράδικα του Μπάνκου έχουν τη συνήθεια να άναγωνρίζουν ένα καλό χειρισμό κρατώντας θρησκευτική σιωπή. Άλλοίμονο όμως στον άτζαμή. Τρώει κοροϊδεία απ' όλους, άρχίζοντας από το πρώτο και τελειώνοντας στο τελευταίο καράβι.

— Στην ώρα ήρθατε! φώναξαν από τη «Μαίρη Τσίλτον».

— Κοντεύετε να ξεδέσετε τ' άλάτι σας; ρώτησαν από το «Κίγκ Φ

τίξη τὰ σχέδια του. Μιά ημέρα, ζωγράφισε στο τετράδιο του τούς Ληστές. Ήταν τρείς, όπλισμένοι ως τὰ δόντια, και πήγαιναν, νύχτα, νὰ ληστεύουν. Στο βάθος ήταν δέντρα κι' από πάνω, στον ούρανό, έλαμπε τὸ μισοφέγγαρο. Ἡ ζωγραφιά, όλο με σκοῦρα, σκοτεινά χρώματα—εκτός από τὸ κίτρινο μισοφέγγαρο—δέν ήταν, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἀσχημη. Καὶ δέν είχε τόσο ἀδικο ὁ Κωστάκης πὸν τὴν καμάρωνε λέγοντας :

— Κι' ἐγὼ εἶμαι ζωγράφος ! κι' ἐγὼ εἶμαι ζωγράφος !

Ἀλλὰ τὸ παράκανε. Ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὥς τὸ βράδυ, ὁ εὐλογημένος ἐσχεδιάζε και χρωμάτιζε. Κι' ὅχι μόνο στὰ τετράδιά του και στὰ βιβλία του, παρὰ ὅπου τύχαινε κι' ὅπου ἔβρισκε : Στὰ τραπέζια, στοὺς τοίχους, στὰ παραθυρόφυλλα, στὰ τζάμια, ἀκόμα και στὸ πάτωμα. Ἡ κάμαρά του κόντευε νὰ γίνῃ Μουσείο. Ἐπειτα ἔβαλε χέρι και στὰ πράγματα. Ἐκανε ζωγραφίες σὲ βάζα, σὲ πιάτα, σὲ ροῦχα, σὲ παπούτσια, σὲ παντοφλές ! Ζωγράφισε ἕνα χωριότικο χορὸ πάνω στὴν ἀσπρη ποδιά τῆς ξαδέρης του, και στόλισε τὶς παντοφλές τοῦ παπποῦ του, τὴ μιὰ μ' ἕναν τσαλαπετεινὸ καφετὶ και κίτρινο, και

τὴν ἄλλη μ' ἕνα παγώνι, μαῦρο και μπλέ.

Ἀλλὰ τὸ μεγάλο του κατόρθωμα ήταν τὸ πορτραῖτο τῆς γιαιγιάς του πὸν τὸ ζωγράφισε πάνω . . . στὴ σφαῖρα τῆς Γῆς πὸν ήταν στὸ γραφεῖο ! Τῆς ἔμοιαζε φοβερά, μόνο πὸν ἡ Γῆ, εἶχε καταστραφεῖ σχεδὸν ὅλη. Δέν ἔβλεπες πιά οὔτε Εὐρώπη οὔτε Ἀσία παρὰ μύτη, στόμα, μάτια, ματογυῶλια και ἄσπρα μαλλιά. . .

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Η ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ

— ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΣ JEANNE COLOMB —

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Μπράβο, Γορλέσκο, ἐσὺ θὰ γίνῃς σπουδαῖος κυνηγός, συνέχισε ὁ Ζάκης !

Ἀκούγοντας τὰ λόγια αὐτὰ ὁ μικρὸς Ἀτσίγγανος κοκκίνησε ἀπὸ χαρὰ και

καμάρει κι' ἡ γυφτοπούλα κοκκίνησε ἀπὸ λύπη και ντροπή. Δέν μποροῦσε ὅμως νὰ πῇ τίποτε, γιατί ὅποιος δέχεται ἕνα κλεμμένο πράγμα δέν μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ τὸν κλέφτη. Ἐχάλασε ὅμως τὸ κέφι τῆς και ὅλη τὴν ἡμέρα ήταν ἀμίλητη και συλλογισμένη.

Ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, τόσο ἔβλεπε ἡ γυφτοπούλα πράγματα πὸν τὴν στενοχωροῦσαν και τὴν ἔκαναν ν' ἀγανακτῇ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

(Βλ. Διάπλασιν τοῦ 1938, φυλ. 33)

Σπάνια δόθηκε δυσκολότερο κείμενο για μετάφραση και λίγες φορές φιλοτιμήθηκαν τα παιδιά περισσότερο για να το αποδώσουν όσο πιο καλά μπορούσαν. Κάποιος μεγάλος είπε, ότι όσο πιο απλό και πιο κλασικό είναι ένα κείμενο, τόσο και πιο δύσκολη ή μετάφρασή του. Κι' αυτό εφαρμόζεται απόλυτα στην περίπτωση αυτή. Γιατί το κομμάτι που είχε δοθεί για μετάφραση, «Le chemin d'Athènes» του de Mouy είναι κλασικό στη διαύγεια και στο ύψος, όταν όμως θελήσει κανείς να το μεταφράσει, βρίσκειται μπροστά σε άνυπέρβλητες σχεδόν δυσκολίες. Γι' αυτό το λόγο και για ν' αποδοτή πιστότερα το ύψος και το πνεύμα του συγγραφέα, θα χρειαζόταν μια μάλλον ελεύθερη μετάφραση, παρά μια έντελως πιστή, κατά λέξιν.

Ας παρουμε για παράδειγμα μια φράση: J'ai ici l'impression de l'accueil: μεταφρασμένη κατά λέξιν δε λέει τίποτε. Η έννοια του είναι: "Όλα έδω μου λένε το καλωσόρισμα, με καλωσορίζουν, όπως μετέφρασε η Σαλοντίτσα, η ακόμη: νοιώθω πώς είμαι καλδέκτος, όπως μεταφράζει ο Γκάλικ, ή: νοιώθω πώς όλα με υποδέχονται με χαρά.

Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για πολλές άλλες φράσεις ή λέξεις: π. χ. repêtrer, σημαίνει κατά λέξιν: διαπερνώ, κι' έτσι το μετέφρασαν πολλοί κι' από τους καλύτερους ακόμη στην περίπτωση όμως τούτη, πιο πολύ ταιριάζει ή λέξις: πλημμυρίζω, κυριεύω, γιατί έτσι το λέμε κι' ελληνικά: νοιώθω μια σιωπηλή χαρά να με πλημμυρίζω.

Παραπάνω, στη φράση: j'ai devant moi κτλ. πρέπει ο μεταφραστής να έχει υπ' όψιν του και την προηγούμενη: J'ai laissé derrière moi, και να καταλάβει πώς ο συγγραφέας θέλει να παρουσιάσει μια εικόνα, να φέρει μια αντίθεση, ανάμεσα σ' εκείνα που άφησε και σ' εκείνα που βρίσκει. Γι' αυτό η φράση αυτή αποδίδεται καλύτερα έτσι όπως την μετέφρασε η Τσις.

Το δυσκολότερο απ' όλα τα σημεία ήταν και η πρώτη πρόταση βέβαια που πάνε επτά ολόκληρες γραμμές, χωρίς καμιά τελεία, αλλά ιδίως, η παρακάτω: «J'ai un peu usé... ces émotions et ces attendrissement solennels», Έδω, παιδιά μου, και ο πιο έμπειρος μεταφραστής θα έσκόλωνε. Γιατί η φράση είναι σχεδόν αμετάφραστη ελληνικά, ή λέξη μάλιστα attendrissement δεν έχει ούτε καν την αντίστοιχη της στη γλώσσα μας. Την λέξη usé άλλοι την μετέφρασαν έχω συνειδήσεις, πού είναι και η πιο σωστή ερμηνεία, άλλοι εξαντλήσει, άλλοι, ορισπανιστικότεροι: ξεφύτσει, μ' άρθεο όμως πολύ κι' η απόδοση της 'Ηλιοπερίχυνης, που τη μεταφράζει, πολυδοκιμάσει.

Όλες οι μεταφράσεις — και είναι πάνω από εξήντα — δείχνουν μια φιλοτιμη προσπάθεια. Οι περισσότερες αναλογούν στη Μεγάλη Τάξη και οι μικροί δεν πάνε πίσω. Μερικές μάλιστα από τις απαντήσεις τις δικές τους θα μπορούσαν να συγχαίνονται και με των μεγάλων. Π. χ. η Νεράιδα του Δάσους δεν κάνει κανένα γαλλισμό που

κάνουν άλλοι μεγαλύτεροι της όπως: σκέπτεται στον Μαραθώνα και στον Θεμιστοκλή. ή «αίσθανομαι κυριευμένος». Δεν αποδίδει όμως ούτε το πνεύμα, ούτε το ύψος, και αν την διάβαζε καν

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: **Ἀσπρον Γλάρον** (εἶδα τί ώραία περάσας σ' αὐτὴ τὴν ἐκδρομὴν ὡς τὴν Ὀλυμπία· περιμένω τώρα κι' ἐκτενέστερες ἐντυπώσεις σου, γιὰ νὰ ἰδῶ γιὰτί, μαζὶ μὲ τὴ συγκίνηση καὶ τὸ θαυμασμό, αἰσθάνθηκες καὶ ἀπασιδοθεῖς· λυσοχαρτοῦ εἴσαι!) **Ἀρην** (σ' ἐνέγραφα μετὰ χαρᾶς καὶ σοὺ ἐστειλά τὰ φυλλάδια ἐξαρχῆς· σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· εἶσαι βέβαια λιγὰκι καθυστερημένος, ἀλλὰ δὲ πειράζει, πάντα ἔχεις καιρὸ ν' ἀναπληρώσῃς· ἄλλωστε πολὺ ἀπλάσασόπουλα μένουν στήν κίνησή μου καὶ μετὰ τὰ εἴκοσι χρόνια τοὺς· σοὺ ἐνέκρινα, καθὼς θὰ εἶδες, τὸ ψευδώνυμο κι' ἐλπίζω νὰ μοὺ γράφῃς συχνά!) **Ἡρμιο** **Ἀκρογιάλι** (ἀπὸ τὰ δύο κομμάτια ποὺ λές, τὸ ἕνα μόνο εἶναι σημειωμένο στὸ βιβλίο μου ἀπὸ τὸν Ἀπρίλην· τὸ ἄλλο δὲν ξέρω τί ἔγινε· ὁπωσδήποτε, μπορεῖς τώρα νὰ μοὺ ξαναστείλῃς, ὅποια κι' ἂν θὰ εἶναι ἡ τύχη τοῦ ὑπὸ κρίσιν!) **Δοῦκα Ὑορκέζον** (πάλι μοὺ στέλνεις Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευση· δὲν εἶπαμε πῶς τώρα δὲν εἶναι καιρός;) **Ἰεροεξεταστήν** (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ πρῶτο σου γράμμα καὶ περιμένω νὰ μοὺ γράφῃς τακτικά· ἔ, δὲν ἀργήσῃς καὶ πολὺ γιὰ νὰρχῃς, ἄλλοι ἀργοὺν περισσότερο· οἱ λύσεις δεκτές, ἐξακολούθησε!) **Τρελλαντώνη** (μπορεῖ νὰ μὴν ἔχῃς τὴ «φαντασία» τῆς ἀδελφῆς σου ποὺ γελᾷς κέλλες· θὰ μποροῦσες ὅμως καὶ σὺ νὰ μοὺ γράφῃς ἕνα ἐκτενέστερο γράμμα μὲ πληροφορίες κι' ἐντυπώσεις· ἄς εἶναι, τὸ περιμένω τώρα ἀπὸ τὴν ἐξοχή!) **Τίτσιαν Παπαχρήστου** (χαίρω πολὺ γιὰ τὴν ἀπόφασή σου· ἀλλὰ γιὰ νὰ σοὺ ἐγκρίνω ψευδώνυμο, πρέπει νὰ μοὺ στείλῃς 10 δραχμὲς καὶ νὰ μοὺ ξαναγράψῃς αὐτὸ ποὺ θέλεις· καλὴ διαμονὴ στήν ἐξοχή!) **Μυρτώ** (μ' αὐτὸς ἦταν θριαμβός, νῆρθης πρώτη στήν τάξη σου μὲ 18.810! εὐγε, παιδί μου, σέ συγχαίρω!) **Γκλόριαν** (ἄλλαξα τὴ διεύθυνση καὶ τώρα περιμένω νέα σου ἀπὸ τὸ νησί!) **Δοξίαν** (ἀνανέωσα κι' ἐστειλά· ἀλλὰ γιὰτί καὶ σὺ τόσο σύντομος; φοβήθηκες μὴ μὲ... ζαλίσης;) **Γέλων** (λοιπὸν περιμένω τὴν ἀποζημίωση!) **Βασίλισσαν Νεφερτίτι** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 25 'Ιουνίου θάπαντήσω στὸ ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚ